Zahteva za svetovalno mnenje Sodišča Efte, ki jo je 1. februarja 2011 vložilo Borgarting lagmannsrett v zadevi STX Norway Offshore AS m.fl proti Staten v/Tariffnemnda

(Zadeva E-2/11)

(2011/C 208/06)

Na sodišče Efte je bila z dopisom z dne 1. februarja 2011, ki ga je poslalo pritožbeno sodišče Borgarting lagmansrett, in ga je tajništvo sodišča prejelo 9. februarja 2011, vložena zahteva za svetovalno mnenje v zadevi STX Norway Offshore AS m.fl. proti Staten v/Tariffnemnda glede naslednjih vprašanj:

1. Ali Direktiva 96/71/ES oziroma njen člen 3(1), prvi pododstavek, točka (a) in/ali točka (c), glej drugi pododstavek, dopušča državi EGP, da delavcem, napotenim na njihovo ozemlje iz druge države EGP, zagotovi naslednje določbe in pogoje za zaposlitev, ki so bili v državi EGP, v kateri se delo opravlja, določeni v skladu z državnimi kolektivnimi pogodbami, ki so razglašene za splošno veljavne v skladu s členom 3(8) te direktive:

   (a) maksimalni redni delovni čas;

   (b) dodatek k osnovni urni postavki za delovne naloge, za katere mora biti delavec zdoma preko noči, z izjemo za delavce, ki se jih zaposli na lokaciji delovišča; in

   (c) nadomestilo za potne stroške in stroške za nastanitev in hrano v primeru delovnih nalog, za katere mora biti delavec zdoma preko noči, z izjemo za delavce, ki se jih zaposli na lokaciji delovišča?

   Kako oziroma če sploh na odgovore na zgornja vprašanja vpliva delež delavcev, za katere velja upoštevna kolektivna pogodba, preden je bila razglašena za splošno veljavno?

2. Če določbe in pogoji za zaposlitev v državi EGP, v kateri se delo opravlja, določeni z državno kolektivno pogodbo, ki je v skladu s členom 3(8) razglašena za splošno veljavno, izpolnjujejo zahteve iz člena 3(1) Direktive 96/71/ES, ali mora nacionalno sodišče ločeno presoditi, ali te določbe in pogoji za zaposlitev izpolnjujejo zahteve iz člena 36 EGP, in ali jih je mogoče utemeljiti z nujnimi zahtevami v splošnem interesu?

3. Če je odgovor na vprašanje 2 pritrdilen:

   (a) Ali člen 36 EGP dopušča razlago, da je razlog za odločitev o splošni veljavnosti, pri čemer je za nekatere določbe in pogoje o zaposlitvi v državni kolektivni pogodbi določeno, da se splošno uporabljajo za zadevno dejavnost, ta, „da se tujim delavcem zagotovi enako plačilo in delovne pogoje kot jih imajo norveški delavci“?

   (b) Ali je mogoče domnevati, razen če ni nasprotnih dokazov, ki jih morajo predložiti stranke, da določbe in pogoji za zaposlitev, ki so v skladu z Direktivo 96/71/ES, glej člen 3(1) skupaj s členom 3(8), jamčijo varstvo delavcev in lojalno konkurenco?

   (c) Kako oziroma če sploh na odgovor na vprašanje 3(a) vpliva okoliščina, da gostujoča država uporablja sistem, na podlagi katerega so splošno veljavne določbe in pogoji za zaposlitev določeni v nacionalnih zakonih in dopolnjeni z določbami in pogoji za zaposlitev, določenimi v državnih kolektivnih pogodbah, ki jih je mogoče razglasiti za splošno veljavne za zadevni poklic ali dejavnost?